

- ровътъ бѣше празденъ: нѣмаше вода.
- 25 Послѣ седнаха да ядатъ хлѣбъ; и като подигнаха очитѣ си видѣха, и, ето, една дружина отъ Исмаиляни идѣха отъ Галаадъ съ камилитѣ си натоварени съ аромати, балсама и смирна, и отхождаха да
- 26 ги носятъ долу въ Египетъ. И рече Юда на братята си: Каква полза ако убиемъ
- 27 брата си, и скриемъ кръвта му? Елате да го продадемъ на Исмаилянитѣ; и ржката наша да не бѣде върхъ него, защото е нашъ братъ, наша плътъ е. И по
- 28 слушаха го братята му. И като минаха Мадиамскитѣ търговци, извлѣкоха и извадиха Иосифа изъ рова, и продадоха Иосифа за двадесетъ сребърници на Исмаилянитѣ; и тѣ заведоха Иосифа въ Египетъ. А Рувимъ се върна въ рова; и,
- 29 ето, Иосифъ не бѣше въ рова; и раздра
- 30 дрехитѣ си. И върна се при братята си и рече: Дѣтето нѣма; а азъ, азъ дѣ да
- ида?
- 31 Тогазъ взеха Иосифовата срачица, и заклаха ярецъ отъ козитѣ, и натопиха
- 32 срачицата въ кръвта; И пратиха пѣстрата срачица, и принесоха я на отца